

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พุทธศักราช ๒๕๖๐

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ

อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

หลักการ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้จัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อป้องกันอันตรายและควบคุมโรคติดต่อระหว่างคนและสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ ยังไม่มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ และกำหนดให้เพิ่มเขตห้ามเลี้ยงสัตว์บางชนิด หรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือเป็นเขตที่ปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับนี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อและนายอำเภอเมืองอ่างทอง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ การเลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“ การปล่อยสัตว์ ” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ เจ้าของสัตว์ ” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ ที่หรือทางสาธารณะ ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ ราชการส่วนท้องถิ่น ” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

๑.๑ พื้นที่ผังเมือง ประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรมและประชากรหนาแน่น

๑.๒ ผังเมืองประกาศเป็นเขตอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๒.๑ การเลี้ยงสัตว์ประเภท ช้าง โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ สุนัข แมว นก กวาง และสัตว์อื่นๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด นอกเขตพื้นที่ที่ระบุไว้ในข้อ ๕(๑) สามารถกระทำได้ แต่ห้ามปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยง

(๓) การเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์จะต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

๓.๑ จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปสมควร

๓.๒ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ

๓.๓ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืน ข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ แต่ถ้ามารับสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีจนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง

(๒) โค

(๓) กระบือ

(๔) สุกร

(๕) แพะ

(๖) แกะ

(๗) เป็ด

(๘) ไก่

(๙) สุนัข

(๑๐) แมว

(๑๑) นก

(๑๒) กวาง

ข้อ ๘ นอกจากเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) กำจัดซาก และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

(๔) จัดให้มีภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อกำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีเหตุการณ์สงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตว์แพทย์

ข้อ ๑๐. ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ มีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์ เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ หรือละเว้นการปฏิบัติการ จนเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

(๑) กักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน ถ้าพ้น ๓๐ วันแล้วไม่มีเจ้าของมาแสดงตัวขอรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นเป็นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) กรณีกักสัตว์ดังกล่าวแล้วมีเจ้าของมาขอรับภายใน ๓๐ วัน เจ้าของสัตว์นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับเลี้ยงสัตว์ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ใช้จ่ายจริงแก่ราชการส่วนท้องถิ่น นอกจากนั้นจะต้องเสียค่าปรับอีกตามโทษที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งอยู่ในดุลพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายว่าจะปรับเท่าใดหรือไม่ปรับก็ได้

(๓) กรณีที่การกักสัตว์ ระหว่างรอเจ้าของมารับคืน อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นก่อนครบกำหนด ๓๐ วันก็ได้ แล้วหักค่าใช้จ่าย และเก็บส่วนที่เหลือแทนสัตว์ได้

(๔) เมื่อเจ้าของมารับคืนภายใน ๓๐ วัน ให้คืนส่วนที่เหลือเก็บไว้แทนสัตว์แก่เจ้าของ ส่วนโทษปรับนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย

(๕) กรณีที่ปรากฏว่า สัตว์นั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามสมควรได้ทันที ไม่ต้องรอเจ้าของหรือรอให้ครบกำหนด ๓๐ วัน

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายไชยวัฒน์ พิทักษ์เขต)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ

เห็นชอบ

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอเมืองอ่างทอง